

Olasz kísérletezések kudarcra.

BUDAPEST, január 12. (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.) Az olasz hadszíntéren a helyzet változatlan. A Riva-, Flitsch- és Tolmein-szakaszokon, valamint a görzi hídfő déli része előtt az ellenség egy támadási kísérletét visszavertük.

A görzi szakaszon repülőink olasz táborokra bombát dobtak.

Höfer altábornagy,
a vezérkari főnök helyettese.

A német sajtó a Lovcen elfoglalásáról.

— Az olaszok csalódása. — Cetinje nem tarthatja magát. —

Berlin, január 12. A Lovcen elfoglalását a német sajtó a legnagyobb örömmel üdvözi.

A Vossische Zeitung szerint Olaszország mindig arra alapította az Adria uralmára táplált igényének számvetését, hogy ez a montenegrói erőítés bevehetetlen. Most tehát a Lovcen elvesztése Olaszországra nézve a legérzékenyebb és legfájdalmasabb. A magyar és osztrák monarchia a Lovcen tetején kitűzte hadilobogóját. Nem csupán a szárazföldi haderő nagy dicsősége ez a haditény, hanem a magyar és osztrák flottáé is, amely a siker kivívásában jelentékeny részt vett. *Sem az olasz, sem az angol, sem a francia hadihajók, amelyek valahol az Adrián és a Földközi-tenger vizein leselkedtek, nem voltak képesek a Lovcen meghódításában a magyar és osztrák flotta közreműködését megakadályozni és most az a montenegrói hegy, amelyet az olaszok féltékenyen ővtak, épen úgy Magyarország és Ausztria uralma alá került, mint maga az Adriai-tenger is,* a melyet az olaszok mindig sajátjuknak tekintettek. Montenegró számára pedig a Lovcen elvesztése után minden további ellentállás lehetetlenné vált.

Moraht őrnagy a Berliner Tageblattban így méltatja a Lovcen elfoglalását:

— A háború előtt bizonyos részről egyszerűen lehetetlennek tartották, hogy a hatalmas és erősítéseivel katonailag jól kiépített Lovcen a magyar és osztrák hadsereg támadásának lehessen kitéve. Ezeket az akadályokat csak a legválogatottabb csapatok küzdhetnék le. Kövess tábornok serege és a hozzá csatlakozott csapatok minden dicsőretre érdemesek.

A Berliner Lokalanzeiger katonai szakértője azt fejtegeti, hogy a montenegrói erőítések csekély értékűek, ellenben a Lovcen a maga hatalmasan kiépített tüzérségi állásaival, amelyeket 1908-ban nehéz ágyúkkal és tarackokkal szereltek fel, biztosan zárta el az utat Cataro és Cetinje között. Nem csupán helyzeténél fogva, hanem legmodernebbül felszerelt erősítéseivel is uralta a messze vidéket, ezért kell a Lovcen meghódítását elsőrangú hadieseménynek tekinteni. Cetinje már nem tarthatja magát sokáig.

A Morgenposten magasztalja a hődító sereget, amely a legnagyobb nehézségeket is leküzdötte.

Százkilencvenezer korona háborús segélyt kapnak a városi tisztviselők.

— Az ideiglenes alkalmazottak nem kapnak segélyt. —

(Saját tudósítónktól.) Szerdán délután négy órára dr. Somogyi Szilveszter polgármester egybehívta a pénzügyi bizottság tagjait, hogy a felmerült pénzügyi ügyeket megbeszéljék. Az ülés legfontosabb tárgya Balogh Károly pénzügyi tanácsos referádája volt, aki a husz százalékos államsegélyben részesítendő városi tisztviselőkről tett előterjesztést. Ismertette a kormányrendeletet, amely szerint a jelenleg is közszolgálatban álló tisztviselők és segédhivatalnokok, valamint rendszeresített állásban levő altisztek és szolgák részére az állam fogja a segélyt folyósítani. Ezekon kívül még két csoport van, akiket már csak a városi pénztár terhére lehetne háborússegélyben részesíteni. Az egyik csoportnak, ahová a közoktatási személynzet, az üzemi és kertészeti alkalmazottak, valamint az anyakönyvvezető, az egyházi személynzet és a kórházi orvosok tartoznak, részben a pénzügyminisztertől fogják a segély kiutalását kérni, részben pedig a város saját tárcája terhére fogja a segélyeket kiutalni. Nem ajánlja azonban Balogh tanácsos az ideiglenes alkalmazottakat segélyben részesíteni, mert, — bármiképen is őhajtaná — nem képes fedezetről gondoskodni. A pénzügyi bizottság elfogadta az előadó előterjesztését, most már csak az a kérdés, miként vélekedik a tanács ebben az ügyben és milyen javaslatot fog a közgyűlés elé terjeszteni.

Az akoltelepek szennyvizének levezetésére lefolyócsatornára van szükség, amelynek munkálatait, — tekintet nélkül a dolog rendkívül sürgős voltára — már megkezdtek. A csatorna létesítése harmincháromezer koronába kerül. Ezt az összeget a városi nyugdíjalapból fogják fedezni.

A Város és Községfejlesztő r.-t. átiratátával is foglalkozott a bizottság. A társaság tudvalevőleg ajánlatot tett a városnak mindenféle élelmicikk szállítására, de a tanács nem vette igénybe a társaság ajánlkozását. Most arra kéri a várost, hogy a társaság részvényeiből jegyezzenek. A pénzügyi bizottság szerdai ülésén foglalkozott az ügygel. Egyelőre nem hoztak határozatot arra, hogy fognak-e a részvényekből jegyezni, vagy sem, hanem függőben tartják a jegyzést addig, amíg a részvénytársaság működéséről bővebb adatok nem fognak rendelkezésre állani.

Az ülés részleteiről a következőket jelenti tudósítónk:

Bokor Pál polgármester-helyettes ismertette az akoltelepek szennyvizlevezető csatornájának munkálatait a következőkben:

— A városi tanács tudvalevőleg elrendelte az akoltelepi szennyvizek és a Matyéri hidnál összegyűlemlt vadvizek levezetését. A mérnöki hivatal tervet készített, a mely szerint ez a munka 32.700 koronába kerülne. Annak idején a vízügyi hatóság fogja az érdekelteket kényszeríteni, hogy a költségekhez hozzájáruljanak. Miután a munka megkezdése nem türt halasztást, már el lett rendelve és meg is kezdték. Egyelőre primitív kivitelben készül a levezető csatorna, miután most csak az a fontos, hogy a szabad lefolyás biztosítottassék. Annak idején majd téglaburkolattal fogják ellátni és végleges elrendezést nyer. Háromféle tervezetet is

proponáltak, de ezek jóval költségesebbek, mint a jelenlegi megoldás. A költségek a pénztárkészlet terhére fedeztettek, de egy függőkölcsön felvétele előnyösebbnek látszanék. Addig, amíg egy nagyobb kölcsönből ezt az összeget kifizetjük, négy százalékos kamat felszámítása mellett husz évenlő részletben a városi nyugdíjalapból kölcsönözzük a 32.700 koronát.

Wimmer Fülöp: Tekintettel a csatorna feltétlenül szükséges voltára, csak az az egy kérdés merül fel, hogy fog-e valaki a csatorna rendbentartásáról gondoskodni?

Dr. Somogyi Szilveszter: Igen.

Dr. Thuróczy Mihály: Fontos, hogy a csatorna rendbentartásáról az érdekeltek gondoskodjanak.

Bokor Pál: Ezt a részt a vízügyi bizottság és a polgármester ur fogja elintézni.

A bizottság tudomásul vette az előadó előterjesztését. Ezután Balogh Károly pénzügyi tanácsos tett hosszabb előterjesztést a közszolgálatban álló városi alkalmazottak husz százalékos háborús segélyéről. Balogh a következőket mondotta:

— Az állam a közszolgálatban álló tisztviselők háborús segélyéről kívánt gondoskodni, amikor a husz százalékos államsegély szükségességét megállapította. A végrehajtó rendelet már megérkezett, a kimutatások is készen vannak, amelyek alapján véglegesen a közgyűlés fog határozni. Most csak azt kell fikszirozni, kiket illet meg ez a segély. Vannak olyan alkalmazottaink, akik nem állíthatók be, ezek névsorát külön feltüntettük, miután fontos tudni, hogy kívánja-e ezeket a bizottság segélyben részesíteni. Van egy olyan csoport is, mely ide sem sorozható. Ideiglenes alkalmazottakat vettünk fel a közgyűlés engedélyével. Ezek vagy nyugdíjasok, vagy egészen fiatal emberek és leányok, akik mint rapidíjasok vannak alkalmazva. Különösen a vámhivatalban vannak ilyen alkalmazottak, akiknek felvételét a háború tette szükségessé. Az a kérdés, hogy kívánja-e a bizottság, hogy ezek is részesüljenek segélyben. A miniszter két csoportra osztja a segélyben részesítendő tisztviselőket. Az egyik csoportba a tisztviselők és segédhivatalnokok, a másik csoportba az altisztek és szolgák tartoznak. Csakis rendszeresített állásban levő altisztekről és szolgákról van szó, tekintet nélkül arra, teljesítenek-e katonai szolgálatot. Az első csoport részére 84.337 koronára van szükség, miután 181 tisztviselő és segédhivatalnokunk van. Az altiszteknek és szolgáknak összesen 66.290 korona háborús segély jár 334 személy között felosztva. Ez összesen körülbelül 150.000 koronát tesz ki és az állam pénzéből fog kifizettetni.

A harmadik csoport segélyét már nem az állam fedezi. Ebbe a csoportba tartoznak a közoktatási személynzet, az üzemi, kertészeti alkalmazottak, a kórházi orvosok, az anyakönyvvezető és az egyházi személynzet.

Azoknál a tisztviselőknél, akik átmenetileg vannak alkalmazva, mint például a mérnöki hivatalnál a gépészmérnök, az építőmester és a főgépész, valamint ehhez a státushoz tartozó szolgaszemélyzetnél a segély így oszlik meg:

56 embernek	20774 K
a kórházi személynzetnek	3866 „
az anyakönyvvezetőknek	1440 „
az egyházi személynzetnek	5200 „

Ehhez számítandó még a vámrörök és vámszedők háborús segélye, ami által az összeg mintegy 40.000 koronát fog kitenni.

A javadalmi hivatal alkalmazottai részére, akik az állami pénzügyi tárca terhére vannak túlnyomó részben alkalmazva, a pénzügyminisztertől fogjuk a segély kiutalását kérni.